

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ J. ΚΕΑΤΙΝΓ

ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΟΥ ΟΡΥΧΕΙΟΥ

ΤΑΝ έχει καλές γνώσι και δύναμι, μπορεί να γλυτώσει από πολλούς κινδύνους. 'Αλλά όταν ένας άνθρωπος έχει μονάχα τη δύναμη κι' ο άλλος μονάχα τη γνώσι, τότε ασφαλώς μόνος του καλές δεν μπορεί να κάνει μεγάλα πράγματα! Πρέπει πάντα η δύναμη κι' η γνώσι να συνεργάζονται, για να τὰ βγάσουν πέρα στις δυσκολίες και στους κινδύνους της ζωής. 'Ακούστε την παρακάτω αληθινή ιστορία για να βεβαιωθείτε...

Ο Λίτζα κι' ο Θωμάς ήσαν εργάτες στα άνθρακωρυχεία του Τάφ. Ο Λίτζα ήταν ένας ψηλός, γερός άνδρας, ενώ ο Θωμάς ήταν ένας λεπτοκαμμένο παιδί. 'Αλλά τὸ παιδί αυτό, με την εργασία του, συντηρούσε τὴ φτώχη μητέρα του, μια δυστυχισμένη χήρα.

Ο Θωμάς «έκοβε» κάρβουνα και κάθε Σάββατο πήγαινε στή μητέρα του τὰ κέρδη της εβδομάδος. 'Αν και φαινόταν αδύνατο, ωστόσο τὸ παιδί αυτό, ήταν ικανό στή δουλειά του, φιλότιμο και εργατικό και οί προϊστάμενοι του τὸ συμπαθούσαν πολύ, κι' ο Λίτζα τὸ είχε αναλάβει ὑπό τὴν προστασία του. Τὸ βράδυ, μετὰ τὴ δουλειά του, ο μικρός πήγαινε και παρακολουθούσε τὰ μαθήματα στο νυχτερινό σχολείο. Κι' έτσι είχε ἀποκτήσει ἀρκετές γνώσεις.

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ο Θωμάς κι' ο Λίτζα εργαζόντουσαν, ὅπως πάντα, στὰ βάθη τὸ ορυχείου. Τὸ λιγοστὸ φῶς πὺ ἔρχιαν τὰ λυχνάρια τους, ἔκαναν τίς σταγόνες τοῦ ἰδρώτους στὸ μῆτωπό τους νὰ λώμπουν μέσα σὲ σκοτάδι σάν μπριλλάντια. Τὸ κάρβουνο σωριάζονταν κάτω σὲ μεγάλους σωρούς, κάτω ἀπ' τὰ χτυπήματα τῆς ἀξίνιας τους, κι' ὅσο χτυπούσαν, τόσο μεγαλύτερα κομμάτια ἔφευγαν ἀπὸ τὸ τοίχωμα. Αυτό ζῶμα δὲν τὸ πρόσεξαν οἱ δυὸ ἔργατες... Καὶ μονάχα, ὅταν ὁ Θωμάς εἶδε νὰ στάζει ἀπὸ τὸ τοίχωμα νερὸ, στάνηκε μὲ ἀπορία... Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ Λίτζα δῖπλα του ἔβριξε κάτω ἕνα μεγάλο κομμάτι κάρβουνο, και τότε, ξαφνικά, συνέθη τὸ κακό!...

Τὸ τελευταῖο αὐτὸ κομμάτι, θαρρεῖς κι' ήταν τὸ φράγμα πὺ συγκρατοῦσε ὡς τὴ στιγμή ἐκείνη τὸν φερὸν «ἐχθρό». Μοιαιάς, ἕνας ἀσυγκράτητος χείμαρρος νεροῦ, ἄρχισε νὰ πέφτει μὲ ῥῆμὴ ἀπὸ τὸ τοίχωμα, παρασύροντας στήν πτώσι του, κάρβουνα, πέτρες και χῶματα...

—Τὸ τοῦ σου, Θωμά! φώναξε ὁ Λίτζα. Φύγε! Τρέξε γρήγορα!

Τὴσ ἦταν ἡ δύναμη πὺ νεροῦ, ὡστε ἔβριξε κάτω τὸν Θωμά. Συγχρόνως τὸ λυχνάρι του βράχηκε κι' ἔσβυσε. Ὁ Λίτζα ἄρπαξε τότε τὸ παιδί, τὸ βοήθησε νὰ σηκωθῆ και, σπρώχνοντας τὸ μπροστά του, ἄρχισε νὰ τρέχει μαζί του πρὸς τὴν ἔξοδο.

Οἱ δυὸ ἔργατες ἔτρεχαν ὅσο πὺ γρήγορα μπορούσαν...

'Αλλά τὰ κάρβουνα, πὺ ἦσαν σκορπισμένα κάτω, δυσκόλευαν τὰ βήματά τους, κι' οἱ δυὸ ἔργατές ἔπεφταν και σηκώνοντουσαν σὲ κάθε βῆμα τους. Βρεγιμένοι, πληγωμένοι, ἐξακολουθοῦσαν ὡστόσο νὰ τρέχουν. Ὁ Λίτζα εἶχε συγκεντρώσει ὅλη τὴν προσοχή του στὸ μοναδικὸ λυχνάρι πὺ τοὺς εἶχε μείνει και μ' αὐτὸ φωτίζε τὸ δρόμο τους, κρατώντας τὸ ψηλά πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Πίσω τους τὸ κύμα τὸ νεροῦ, τοὺς κινηγοῦσε στὸ τρελλὸ τρέξιμό τους. 'Ακούγαν τὸ πάφλασμά του, τὸ ἀπειλητικὸ σφύριγμά του, πὺ ὀλοένα πληοίαιε περισσότερο.

—Γρήγορα! φώναξε ὁ Λίτζα. Πιὸ γρήγορα!

Ξαφνικά ἕνα ἐμπόδιο ἔφραξε τὸ δρόμο τους.

Ἦταν μιά μεγάλη τάβλα, με τὴν ὁποία ἔκλειναν πρόχειρα τὸ πέρασμα ἐκεῖνο. Ὁ Θωμάς προσπάθησε νὰ τὴν παραμερίσει, μὰ δὲν μπόρεσε. Τότε ὁ Λίτζα με τοὺς γερούς ὤμους του χτύπησε μ' ὅλη τὴ δύναμή του κι' ἡ σάνιδα ἔσπασε μ' ἕνα ἑρὸ κρότο. Ὁ Λίτζα πέρασε πρῶτος, ἀλλὰ τὴ στιγμή πὺ περνοῦσε ὁ Θωμάς, τὸ κύμα τὸ νεροῦ τὸν ἔ-

φρασε, τὸ πόδι του πιάστηκε ἀνάμεσα στὸ ξύλο κι' ἡ πῆσις τὸ νεροῦ τὸ ἔσφιξε, σάν μέσα σὲ μιά ταβάνια...

—Πιάστηκε! φώναξε τὸ φτωχὸ παιδί, καθὸς σωριάζονταν κάτω ἀνάσθητο...

Ὁ Λίτζα, μόλις ἄκουσε τὴ φωνὴ τοῦ μικροῦ συντρόφου του, γύρισε και κύτταξε πίσω. Εἶδε τὸ γλαμὸ πρόσωπο τοῦ Θωμά, και, χωρὶς νὰ σκεφθῆ τὸν κίνδυνο πὺ διέτρεχε ὁ ἴδιος, γύρισε πίσω, ἔπεσε μ' ὅλη τὴ δύναμή του ἀπάνω στὴ σχιμαδιά τῆς σάνιδα κι' ἐλευθέρωσε τὸ πόδι τὸ παιδιοῦ.

—Ἡ μαζὺ θὰ σωθοῦμε, ψιθύρισε, ἡ μαζὺ θὰ πεθάνουμε!

Κατόπιν ἄρπαξε στήν ἀγκαλιά του τὸ λιπόθυμο παιδί και ἄρχισε πάλι νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν ἔξοδο. Τὸ νεροῦ ὀλοένα ἀνέβαινε, εἶχε γεμίσει σχεδόν ὅλο τὸ δρόμο, ἔρχονταν τώρα κατ' ἄπάνω τους, σάν ἕνας σωμαπῆγς, ὕψους ὄγκος.

—Θεέ μου! ψιθύρισε ὁ Λίτζα, μισότρελλος ἀπὸ φόβο. Σῶσε μας!

Μὲ φρίκη, ὁ δυστυχῆς ἀναρωτιόταν ἂν θὰ πρόφθανε νὰ διαβῆ τὴν τελευταία βαρεῖα πὸρτα τῆς εἰσόδου. Αὐτὴ ἡ πὸρτα ἦταν ἡ στερνὴ τοῦ ἔλπιδα! 'Αν πρόφθανε νὰ τὴν περάσει και νὰ τὴν κλείσῃ πάλι πίσω του, τὸ χοντρὸ ξύλο τῆς θὰ μπορούσε νὰ συγκρατήσῃ γιὰ λίγα λεπτὰ τὸν ἀπῆσιο, ὕψος χείμαρρο πὺ τοὺς ἀκολουθοῦσε... 'Αν ἔγκατέλειπε τὸ παιδί πὺ κουβαλοῦσε και πὺ τὸν δυσκόλευε στὶς κινήσεις του, ἀσφαλῶς θὰ μπορούσε νὰ σωθῆ!... Μὰ ὁ Λίτζα ἀγαποῦσε τὸ Θωμά, σάν νάταν δικὸ του παιδί, και οὔτε καν σκέφθηκε νὰ σωθῆ μόνος του!... Πιὸ γρήγορα!... 'Ακόμα πιὸ γρήγορα!... Τέλος διέκρινε μπροστά του τὴ βαρεῖα, κλεισιμένη πὸρτα... 'Απλῶς τὸ χέρι του γιὰ νὰ τὴν ἀνοίξῃ, μὰ στάνηκε ἀδύνατος... 'Αρχισε νὰ σπρώχνῃ μ' ὅλες τίς δυνάμεις του... Τοῦ κάκου ὅμως...

—Θεέ μου! φώναξε μ' ἀπελπίσια. 'Αν μπορούσαν νὰ περάσω, ἡ πὸρτα θὰ σταματοῦσε τὸ κύμα και θὰ ἔσωζε τὸ φτωχὸ παιδί!...

Ἡ τελευταῖες λέξεις του πνίγηκαν μέσα στὴ βροντὴ τὸ νεροῦ πὺ κυλοῦσε κατ' ἀπάνω του... Τὸ κύμα τὸν πέταξε ἀπάνω στή πὸρτα... Τὸ λυχνάρι ἔσβυσε. Ὁ Λίτζα με τὸ παιδί στήν ἀγκαλιά βρέθηκε μέσα στὴ διη τοῦ νεροῦ, ἀνίκανος νὰ παλαίψῃ, μέσα στὴ φρίκη, μέσα στὸ σκοτάδι!...

Τότε συνέθη κάτι ἀνέλπιστο. Τὸ φοβερὸ χτύπημα τοῦ νεροῦ, ἐπᾶνέφερε τὸν Θωμά στὶς αἰσθήσεις του, ἐνῶ ὁ Λίτζα λιποθυμοῦσε! Τὸ παιδί παλαίψε με τὸ κρῦο νεροῦ πὺ τὸν ἔπνιγε, τυνάχτηκε ῥῥθὸ και οσαστιμένῳ ἄρχισε νὰ προσεύχεται.

...Παράξενοι κρότοι τὸν ἔκαναν ἔξαφνα νὰ συνέλθῃ... Μέσα στὸ σκοτάδι δυσκολεύονταν νὰ διακρίνῃ τὴ γινόνταν τρίγωνο του. Ὁσάσῳ, δὲν ἄργησε νὰ καταλάβῃ πὺς ὁ ὕψος ὄγκος εἶχε ὑποχωρήσει.

—Λίτζα! φώναξε ὁ μικρός. Λίτζα, σῆκω!

Μὰ κανένας δὲν τὸ ἀπάντησε. Ὁ Θωμάς προσπάθησε τότε νὰ κινήθῃ και με κατὰπληεῖ ἐνοιασε τὸν ἑαυτὸ του ἀλάφρο σάν φερὸ!... Λέν μπορούσε νὰ στηριχτῆ στὰ πόδια του, τὸ σῶμα του κουνιόταν δῶθε-κειθε, σάν νὰ παράδερνε σ' ἕναν ἀνεμοστρόβιλο... Οἱ παράξενοι κρότοι ἐξακολουθοῦσαν... Κατάλαθε πὺς ἦταν τὸ νεροῦ, και με φόβο γύρισε και κύτταξε πίσω του. Τὰ μάτια του, συνηθισμένα στὸ σκοτάδι, διέκριναν κάτι πὺ τὸν ἔκανε ν' ἀπορίση.

—Τί νὰ εἶνε αὐτὸ; φώναξε κατὰπληκτος.

Μὲ κόπο, γιὰτι ἐξακολουθοῦσε νὰ μὴ μὸρη νὰ πατῆ ὑπερὰ στὸ ἔδαφος, ἔκανε δυὸ βήματα μπρῶς... Εἶχε τὸ παράξενο συναισθημα πὺς τὸ σῶμα του ἦταν ἀπὸ φελο και πὺς ἀνεθοκατέβαινε με τὴ φὸρα τοῦ νεροῦ. 'Απλῶς τὸ χέρι του, με τὸ τράβηξε ἀμέσως πίσω με φρίκη! Εἶχε ἐγγίξει κάτι κρῦο, γλυῶδες, πὺ τὸν ἔκανε νὰ ριγῆσῃ και δάκρυσε ἀπάνω σ' αὐ-

—Τί εἶνε αὐτὸς ὁ τοῖχος; ρώτησε ὁ Λίτζα με ἀπορία.

τό τον ὄγκο βαθουλώματα καὶ ρυτίδες, ὅπως συμβαίνει στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, ὅταν φυσᾷ δυνατὸς ἄνεμος... Ἐκείνη τὴ στιγμή ὁ Λίτζα συηλθε. Ἀναστέναξε βαθεῖα, μὰ δὲν κινήθηκε.

—Λίτζα! Λίτζα! Σήκω! φώναξε ὁ Θωμᾶς, τρατίζοντας ὅσο μπορούσε πὺ δυνατὰ τὸ σύντροφό του.

—ὦ! μουρμούρισε ὁ ἐργάτης, ἔφυγε τὸ νερὸ λοιπὸν... Τί εἶνε αὐτὸς ὁ κρότος;..

—Δὲν ξέρω τί συμβαίνει! Ποῦ βρισκόμαστε, Λίτζα; ρώτησε τὸ παιδί.

—Ἐμῆστε κοντὰ στὴν πόρτα τῆς ἐξόδου, τὴ στιγμή πού μᾶς πρόφθασε τὸ νερὸ... Ἄν δὲν ἔχει πειὰ νερὸ, πρέπει ν' ἀνοίξουμε τὴν πόρτα!

Ὁ Λίτζα σηκώθηκε καὶ προσπάθησε πάλι νὰ τραβήξῃ τὴν πόρτα...

—Εἶνε ἀνεύρηγο! φώναξε μ' ἀπελπίσια. Ἐσπέρεις πὺς εἶνε βράχος!

—Ὅτε σταγόνια νερὸ, οὔτε ἀέρας μπορεῖ νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὴ τὴν πόρτα... εἶπε ὁ Θωμᾶς καί, ξαφνικά, μιά σκέψι πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ του καὶ φώναξε:

—Κύτταξε πίσω σου, Λίτζα! Ξέρεις τί εἶνε αὐτὸς ὁ τοίχος;

—Τί εἶνε; Δὲν καταλαβαῖνα! εἶπε ὁ Λίτζα μὲ ἀπορία.

—Εἶνε τὸ νερὸ!.. Καὶ ξέρεις τί τὸ κρατᾷ ἔτσι ὅσο ἀπόστασι;

—Τὸ νερὸ! ἔπαυλαβε ὁ Λίτζα σασιτισμένος. Πὺς δὲν μᾶς ἐπιπνεῖ; Πὺς δὲν πέφτει ἀπάνω μας;

—Ὁ ἀέρας τὸ ἐμποδίζει! φώναξε ὁ Θωμᾶς θριαμβευτικά. Τὸ νερὸ ἔσπρωξε ὡς αὐτὴ τὴν πόρτα ὅλον τὸν ἀέρα πού ὑπῆρχε μέσα στὸ διάδρομο καὶ τώρα... ὁ ἀέρας πολεμᾷ τὸ νερὸ καὶ τὸ νερὸ τὸν ἀέρα... Γι' αὐτὸ ἀκούγονται αὐτοὶ οἱ παράξενοι κρότοι καὶ τὰ σφυρίγματα... Αὐτὸς ὁ μικρὸς χῶρος ὅπου βρισκόμαστε, εἶνε ὁ ἀέρας. Αὐτὸς μᾶς ἐμποδίζει νὰ σταθοῦμε γερὰ στὸ ἔδαφος! Ὁ ἀέρας μᾶς ἐώσσε!

—Μὰ αὐτὸ εἶνε ὠσωτὸ θαύμα, Θωμᾶ!.. Ἀλλὰ πὺς θὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸ δῶ μέσα; Εἶμαστε πιασμένοι σάν τὰ ποτικία μέσα στὴ γάκα! Πὺς ν' ἀνοίξουμε αὐτὴ τὴν πόρτα, Θεέ μου; Γιατί δὲν μπορῶ νὰ τὴν τραβήξω;.. Ἐσπέρεις πὺς ἔγινε τοίχος κ' αὐτὴ!..

—Εἶνε ἡ μεγάλη πίεσις τοῦ ἀέρος, εἶπε ὁ Θωμᾶς σκεπτικῶς. Ἀλλὰ ἐννοια σου, θὰ βγοῦμε ἀπ' ἐδῶ!.. Ἄκουσε!.. Θὰ βγάλουμε μιά ἀπὸ τὶς σιδερένιες ράβδους τῆς γραμμῆς τῶν «βαγονέτων»... Τὰ τοιχώματα στὰ πλευρὰ τῆς πόρτας, εἶνε ἀπὸ χῶματα καὶ πέτρες καὶ μὲ τὸ σίδερο αὐτὸ θ' ἀνοίξουμε μιά διόδου!

Ὁ Λίτζα τράθηξε μὲ ἀρκετὴ εὐκολία μιά ἀπὸ τὶς σιδερένιες ράβδους καὶ ἀκολουθώντας τὶς ὁδηγίες τοῦ μικροῦ-τῆ δύναμις κ' ἡ γνώσις μαζὺ-ἄρχισε νὰ χαράξῃ ἕνα κύκλο, σκαλίοντας τὸ τοίχωμα κανονικά ἀλόγιστα.

—Πρόσεξε τώρα, εἶπε σὲ λίγο ὁ Θωμᾶς, πρέπει ν' ἀνοίξῃ κανονικά ἡ διόδου, γιατί ἄλλιῶς εἶμαστε χαμένοι...

—Ἀποτελείωσέ τὴν ἐσὺ, μικρούλη μου! εἶπε ὁ Λίτζα. Θὰ τὰ καταφέρῃς καλύτερα ἀπὸ μένα!..

Τὸ παιδί πήρε τὸ σίδερο καὶ ἐπὶ ἀρκετὴ ὥρα ἐργαζότανε σιωπηλά.

—Εἶσαι ἔτοιμος, Λίτζα; ρώτησε σὲ λίγο. Στάσου ἀπὸ πίσω μου καὶ πίεσε μὲ ἀπὸ τὰ πόδια μου, ὅταν ὁ ἀέρας μὲ πετάξει πέρα, ἀκολουθήσέ με... Ἐτοιμος;

—Ἐτοιμος! ἀπάντησε ὁ Λίτζα.

Ὁ Θωμᾶς ἔδωσε τὸ τελευταῖο χτύπημα στὸν κύκλο πού εἶχε χαράξει βαθεῖα στὸ τοίχωμα. Χῶματα καὶ πέτρες τινάχτηκαν πρὸς τὰ ἔξω, σάν νῆταν φτερά. Ἐνα δαιμονιώδες σφύριγμα ἀκούστηκε, καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἔκρηξι τοῦ ἀέρος πρὸς τὴν ἀνοιχτὴ διόδου, τινάχτηκαν κ' οἱ δύο ἐργάτες σάν ὄδιες, στὴν ἄλλη μεριά τοῦ διαδρόμου... Μὰ δὲν διέτρεχαν πειὰ κανένα κίνδυνου...

Ἐνα κύμα νεροῦ τοὺς ἀκολουθῆσε, ἀλλὰ μονάχα ὅσο χῶροσσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπα τοῦ τοίχου. Ἐτσι οἱ δύο ἐργάτες πρόφρασαν ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ ἀνθρακωρυχεῖο, σοῖοι καὶ ἀβλαβεῖς.

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ἄλλοιμονο σ' ἐκεῖνον πού ρίχνει χρυσὰ δίχτυα καὶ δὲν πι-ἀνει οὔτε ἕνα ψάρι.

Κινεζικὴ

Ἄν ὅταν εἶσαι κουτσός, μὴ προσπαθῆς νὰ περπατήσῃς ὅπως οἱ ἄλλοι σὸ δρόμο.

Ἄραβικὴ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 14^Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ".

[Οἱ κερδιστὰν ἀριθμοὶ καὶ τὰ δῶρα]

Στις 5 μ. μ. τῆς περασμένης Τετάρτης 28 Φεβρουαρίου ἔγινε εἰς τὰ Γραφεῖα μας ἡ 14^η κληρωσις, διὰ τὴν διανομὴν τῶν δῶρων τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου», παριστάμενων πολλῶν λογίων καὶ δημοσιογράφων καὶ πολλῶν ἀναγνωστῶν μας.

Ἀπὸ τὴν κληρωσίδα, εἰς τὴν ὅποιαν εἶχον τεθεῖ ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ οἱ δημοσιευθέντες εἰς τὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου», ἀνεσφύρησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ ἀπὸ τὴν χαριτωμένην δεσποινίδα Εὐτέρπην Ἰορδανίδου:

Ὁ α' ἀριθμὸς 13411 ὅστις κερδίζει ἕν ζεῦγος ὑποδημάτων.

Ὁ β' ἀριθμὸς 35720 ὅστις κερδίζει ἕν ζεῦγος κάλτσες μεταξωτῆς ἢ ἕν ζεῦγος ἄντια.

Οἱ τέσσαρες ἐπομένοι ἀριθμοὶ 2864, 11354, 33397, 00001, οἵτινες κερδίζουν ἀπὸ μιά γραβθᾶτα μεταξωτῆ.

Καὶ οἱ δύο τελευταῖοι 4331 καὶ 13666, οἵτινες κερδίζουν ἀπὸ μιά γραβθᾶτα.

Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς 11 (ἦτοι εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ α' ἀριθμοῦ 13411) κερδίζουν ἀνὰ ἕν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου» τῆς ἀρεσκείας τῶν τυχερῶν.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν κερδίζοντες δῶρα, πρέπει νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὰ Δελτία μὲ τοὺς κερδίζοντας ἀριθμοὺς καὶ θὰ λάβουν τὰ δῶρα τῶν.

Ἡ 15^η κληρωσις τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου» θὰ γίνῃ καὶ πάλιν εἰς τὰ Γραφεῖα μας (Λέκα 7) τὴν 5^{ην} μ. μ. τῆς Τετάρτης 7 Μαρτίου.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν, δύνανται νὰ παρευρεθοῦν εἰς αὐτὴν.

Ἐπίσης ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῶν ἐπαρχιῶν κερδίζοντες βιβλία, πρέπει νὰ μᾶς στείλουν τὰ σχετικὰ Δελτία μὲ τοὺς κερδίζοντας ἀριθμοὺς, ἀναγράφοντας ἐπὶ τοῦ Δελτίου τὸ ὄνομα τῶν καθαρῶν, θὰ παραλάβουν δὲ τὰ βιβλία τῶν ἀπὸ τὰ Ὑποκαρτερίαι τῆς ἐπαρχίας τῶν, εἰς τὰ ὅποια θ' ἀποσταλή-ῆ ἐπί τοῦ-μετὰ σχετικῶν ὀνομαστικῶν καταλόγου καὶ ἐπεξηγηματικῆ ἐγκυκλίου.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν καὶ στὸ φύλλο αὐτὸ συνέχιαν τῶν ὀνομάτων τῶν τυχερῶν τοῦ Ἐβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου»:

Ὁ κ. Ν. Λαγκούσης, Αἴγιον, ἐκέρδισε ἕν ἀντίτυπον τοῦ μυθιοτήματος «ΣΟΝΙΑ».

Ὁ κ. Β. Ἀδαμίδης, Πειραιεῖς, ἐκέρδισε ἕνα κουτί σιγαρέττα.

Ὁ κ. Ἐμ. Σάμιος ἐκέρδισε τὸ ρομάντο «Μιά Ἐρωτευμένη».

Ὁ κ. κ. Ἡλ. Μπέκος, Τύρναβος, Κ. Μιχαλάκης, Σπείτα Κρήτης, Ἱ. Ζησιμopoulos, Ἀθήνα, Λέκα 23, Ἀγνὴ Πολυμεροπούλου, Λαμία, Σπύρος Κουτοκόλιας, Κόρινθος, Ὁλγα Ἀθανασοπούλου, Τρίκαλα, Γ. Πούλος, Χ. Τρικούπη 28, Πειραιεῖς, Κ. Παπαθανασοπούλου, Πάτρα, Παν. Στρατηγόπουλος, Πορταριά, Εἰρήμη Γιαννοῦρη, Κέρκυρα, Εὐθ. Παπαχρυσόστομος, Θεσσαλονίκη, Π. Σουλίδης, Θεσσαλονίκη, Μ. Κουτουβᾶ, Μασσαλία 16 Ἐνταῦθα, Μιχ. Στρατηγός, Πολύγωνον, Α. Μητρόπουλος, Ψαρρῶν 18 Ἐνταῦθα, Δημ. Μεθενίτης, Ἐρμού-Κενταύρων, Βόλος, Σταυ. Μπουρίτης, Σπέτσια, Π. Μαυρομάτης, Λίος, Φρόσω Μαργαριτίδου, Διδυμότειχον, Ἀνθούλα Κωνσταντῆ, Ζάκυνθος, Α. Πετροῦδας, Καλάμα, Ἄλ. Θεοδοροπούλου, Λεωνίδιον, Ἀλεξάνδρα Στίτη, ὁδὸς Σταδίου Ἐνταῦθα, Ὀμηρος Σατηριάδης, Βόλος, Κ. Κυρίτης, Βόλος, Δημ. Τζαφόρας, Θῆβαι, Χ. Σταθάς, Ἰθάκη, Θ. Καυχῆς, Θεσσαλονίκη, Κ. Δόξης, Ἀθήνα, Α. Σαπουνάκης, Ἀθήνα, Μαρία Σαθάκη, Παλ. Σφαγεία, Μαίρη Βογιαζίδου, Γόρτυνος 6 Ἀθήνα, Ν. Γαλιῆς, Ἐφοροστόλιον, Δέσποινα Μαρῖνον, Καβάλλα, Εὐάγγελ. Πλατανιώτης, Ἀμφισσα, Πέτρος Πετριδῆς, Καβάλλα, Κ. Χατζόπουλος, Καλλιθέα, Ν. Μουσοῦρης, Νικαίας 6 Ἀθήνα, Δημ. Ριζιώτης, Τρίπολις, Παρ. Χριστόπουλος, Ἄργος, Ἐλένη Λαύκη, Ἐνταῦθα, Χαρ. Μαυρομάτης, Λακίη Τράπεζα, Π. Ζαρκίος, Χαλάνδρι, Πλ. Βογιατζόγλου, Ἀπόλλωνος 27 Ἐνταῦθα, Σπυρ. Τσάκωνας, Πάτρα, Ραλλοῦ Ἀποκορίτου, Λαμία, Σ. Πουλοῦδης, Ἐνταῦθα, Ε. Βασιλείου, Χαλάνδρι, ἐκέρδιον ἀπὸ ἕνα Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου».